

Warszawa, dnia 19 sierpnia 2013 r.

Poz. 67

**DECYZJA NR 339
KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI**

z dnia 14 sierpnia 2013 r.

w sprawie wprowadzenia na uzbrojenie Policji strzelb kal. 12

Na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 listopada 2000 r. w sprawie uzbrojenia Policji (Dz. U. z 2001 r. Nr 14, poz. 139 oraz z 2005 r. Nr 135, poz. 1142) postanawia się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na uzbrojenie Policji następujące rodzaje strzelb kalibru 12:

- 1) strzelba gładkolufowa MOSSBERG;
- 2) strzelba gładkolufowa SDASS IMPERATOR;
- 3) strzelba gładkolufowa SDASS SHORT IMPERATOR;
- 4) strzelba gładkolufowa HATSAN ESCORT;
- 5) strzelba gładkolufowa BOCK IŻ 27;
- 6) strzelba gładkolufowa REMINGTON 870;
- 7) strzelba gładkolufowa REMINGTON 870 MCS;
- 8) strzelba gładkolufowa BENELLI M1 Super 90;
- 9) strzelba gładkolufowa BENELLI M3 Super 90;
- 10) strzelba z lufą gwintowaną MOSSBERG mod. 695.

§ 2. 1. Z broni, o której mowa w § 1 pkt 1-9, dopuszcza się strzelanie następującymi rodzajami amunicji kal. 12:

- 1) nabój specjalny z pociskiem typu „BRENEKA” – W8MP;
- 2) nabój specjalny śrutowy typu „LOFTKA” – LFT – 6,8;
- 3) nabój z pociskiem gumowym typu „BAK”;
- 4) nabój z pociskiem gumowym typu „CHRABAŚZCZ”;
- 5) nabój z pociskiem proszkowym typu „PR-PIK-94-M”, „PR-PIK-98”;
- 6) nabój z pociskiem gazowym (proszkowo-obezwładniającym) typu „CS-94M”, „CS-98”;
- 7) nabój ćwiczebny hukowo -błyskowy typu „ONS-2000”.

2. Z broni, o której mowa w § 1 pkt 8, zabrania się strzelania nabojami z pociskiem gumowym, o których mowa w ust. 1 pkt 3-4.

3. Z broni, o której mowa w § 1 pkt 9, zabrania się strzelania nabojami z pociskiem gumowym, o których mowa w ust. 1 pkt 3-4, w trybie działania samopowtarzalnego.

§ 3. Z broni, o której mowa w § 1 pkt 6-9, dopuszcza się strzelanie nabojami kal. 12 z pociskiem proszkowym typu PR-PIK-MAGNUM.

§ 4. Z broni, o której mowa w § 1 pkt 10, dopuszcza się strzelanie amunicją, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, oraz Specjalną Amunicją Kulową typu SAK – „Super Sabot” kal. 12.

§ 5. Warunki taktyczno-techniczne, warunki użycia oraz warunki bezpieczeństwa amunicji, o której mowa w § 2-3, określono w załączniku nr 1 do niniejszej decyzji.

§ 6. Warunki taktyczno-techniczne, warunki użycia oraz warunki bezpieczeństwa amunicji, o której mowa w § 4, określono w załączniku nr 2 do niniejszej decyzji.

§ 7. Decyzja wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Policji
z up. I Zastępca Komendanta Głównego Policji
nadinsp. Krzysztof GAJEWSKI

**Załączniki do decyzji nr 339
Komendanta Głównego Policji
z dnia 14 sierpnia 2013 r.**

Załącznik nr 1

**WARUNKI TAKTYCZNO-TECHNICZNE, WARUNKI UŻYCIA
ORAZ WARUNKI BEZPIECZEŃSTWA
AMUNICJI KAL. 12 DO STRZELB GŁADKOLUFOWYCH**

**A M U N I C J A
kal. 12 do strzelb gładkolufowych**

1. Rodzaje amunicji

1.1. Do strzelb gładkolufowych stosuje się następujące rodzaje amunicji:

- 1) nabój specjalny z pociskiem typu „BRENEKA” - W8MP;
- 2) nabój specjalny śrutowy typu „LOFTKA” - LFT- 6.8;
- 3) nabój z pociskiem gumowym typu „BAK”;
- 4) nabój z pociskiem gumowym typu „CHRABAŚZCZ”;
- 5) nabój z pociskiem proszkowym typu „PR-PIK-94-M”, „PR-PIK-98”, „PR-PIK-MAGNUM”;
- 6) nabój z pociskiem gazowym (proszkowo-obezwładniającym) typu „CS-94M”, „CS-98”;
- 7) nabój ćwiczebny hukowo-błyskowy typu „ONS-2000”.

1.2. Podstawowe charakterystyki amunicji wymienionej w pkt 1.1 ujęto w tabelach nr I i nr 2.

Tabela nr 1

Podstawowe dane taktyczno-techniczne amunicji kalibru 12

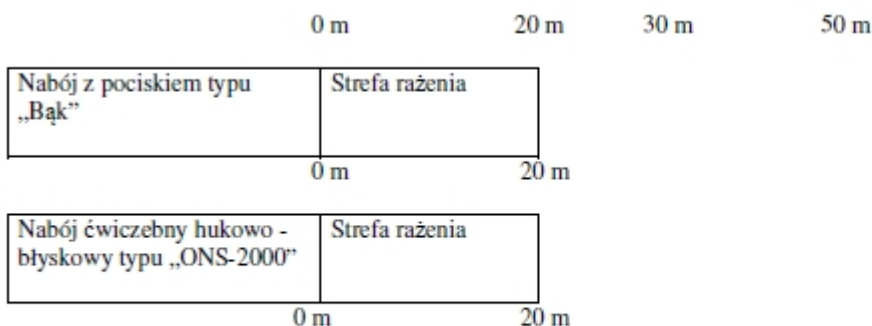
Lp.	Nazwa typu naboju - Symbol na łusce	Kolor łuski	Rodzaj pocisku	Zasięg niebezpiecznego rażenia	Celność strzelania
1	„BRENEKA” W8-MP	Czerwony	Pocisk ołowiany o śred. = 16,5 mm m = 30 g	L = 880 m	Tarcza śr. 250 mm L = 35 m Skupienie przestrzelin w kołach o śr.: 240, 270, 280 mm.
2	„LOFTKA” LFT - 6,8	Niebieski	12 kulek ołowianych o śred. = 6,8 mm m = 2 g każda	L = 600 m	Tarcza 1m x 1m L = 35 m Skupienie przestrzelin w kole o śr. 750 mm.
3	„BAK” BAK	Biały	Kula gumowa o śred. = 17,4 mm m = 4,5 g	L = 20 m	L = 20 m Skupienie przestrzelin w kole o średnicy 720 mm.
4	„CHRABAŚZCZ” CHRB-20, CHRB-30, CHRB-50	Biały	Walec gumowy ubrzechwiony śred = 18,8 mm m = 8 g	L = 20 m L = 30 m L = 50 m	L = 20 m skupienie przestrzelin w kole o śr. 240 mm. L = 30 m skupienie przestrzelin w kole o śr. 300 mm. L = 50 m skupienie przestrzelin w kole o śr. 840 mm .
5	„PR-PIK-94M” PR-PIK-94M	Zielony	Mieszanka żelaza i talku technicznego	L = 433 m	L = 35 m Rozrzut 5 szt. nie przekracza koła o śr. 60 mm. Rozrzut 10 szt. nie przekracza koła o śr. 150 mm.
6	„PR-PIK-98” PR-PIK-98	Zielony	Mieszanka żelaza i talku technicznego	L = 430 m	L = 35 m Rozrzut 5 szt. nie przekracza koła o śr. 60 mm

					Rozrzut 10 szt. nie przekracza koła o śr. 150 mm.
7	„PR-PIK-MAGNUM” PR-PIK-MAGNUM	Zielony	Mieszanka żelaza i talku technicznego	L = 641 m	L = 10 m Rozrzut 5 szt. nie przekracza koła o śr. 30 mm Rozrzut 10 szt. nie przekracza koła o śr. 60 mm.
8	„CS-94M” CS-94M „CS-98” CS-98	Żółty	Mieszanka proszku żelazowego i talku z domieszką środka CS	L = 100 m	Można wstrzeliwać do pomieszczeń i samochodów
9	„ONS-2000” ONS-2000	Biały	Nabój nie posiada pocisku. Ładunek błyskowo-akustyczny stanowi sproszkowana mieszanina azotanu sodu i pyłu magnezowego	L = 20 m	Nie dotyczy

Tabela nr 2

Strefy rażenia naboju kal. 12/70

Nabój z pociskiem typu „BRENEKA” W8MP	Strefa niebezpiecznego rażenia w której wystrzelony nabój spowoduje wniknięcie pocisku w ludzką skórę	
	0 m	880 m
Nabój z pociskiem typu „LOFTKA” LFT - 6,8	Strefa rażenia śmiertelnego	Strefa niebezpiecznego rażenia w której wystrzelony nabój spowoduje wniknięcie pocisku w ludzką skórę
	0m	50 m 600 m
Nabój z pociskiem proszkowym typu „PR-PIK-94M”	Strefa niebezpiecznego rażenia w której wystrzelony nabój spowoduje wniknięcie pocisku w ludzką skórę	
	0 m	433 m
Nabój z pociskiem proszkowym typu „PR-PIK-98”	Strefa niebezpiecznego rażenia w której wystrzelony nabój spowoduje wniknięcie pocisku w ludzką skórę	
	0 m	430 m
Nabój z pociskiem proszkowym typu „PR-PIK-MAGNUM”	Strefa niebezpiecznego rażenia w której wystrzelony nabój spowoduje wniknięcie pocisku w ludzką skórę	
	0 m	641 m
Nabój z pociskiem proszkowo-gazowym typu „CS-94M”	Można wstrzelić pocisk gazowy (proszkowo-obezwładniający) do pomieszczenia lub samochodu	
	0 m	433 m
Nabój z pociskiem proszkowo-gazowym typu „CS-98”	Można wstrzelić pocisk gazowy (proszkowo-obezwładniający) do pomieszczenia lub samochodu	
	0 m	430 m
Nabój z pociskiem typu „Chrabąszcz – 20”	Strefa rażenia	
Nabój z pociskiem typu „Chrabąszcz – 30”	Strefa rażenia	
Nabój z pociskiem typu „Chrabąszcz – 50”	Strefa rażenia	

Uwaga !

pociski „Chrabąszcz” i „Bąk” w oznaczonych strefach rażenia powodują w 50 % trafień uszkodzenie odkrytej powłoki skórnej.

2. Działanie amunicji.**2.1. Nabój specjalny z pociskiem typu BRENEKA W8MP.**

Dla pocisku typu BRENEKA W8MP prędkość progowa ciężkiego zranienia wynosi 27m/s. W całej strefie zasięgu, do 880 m pociski mają prędkość większą lub równą prędkości progowej, a tym samym dysponują energią wystarczającą do ciężkiego zranienia lub rażenia śmiertelnego człowieka.

Strzelanie z odległości 30 m umożliwia przebicie pojedynczej blachy karoseryjnej, sosnowej deski całowej, ponowne przebicie karoserii i drugiej deski całowej.

Strzelanie z odległości 30 m przez prześwit szyb samochodowych powoduje przejście kuli przez dwie szyby oraz 2 deski o grubości 1 cala każda.

Mało skuteczne jest strzelanie do koła samochodu, do tego istnieje niebezpieczeństwo przypadkowego rażenia pociskiem odbitym lub rykoszetującym od powierzchni opony.

Stabilizacja pocisku na badanym odcinku lotu jest zadawalająca.

2.2. Nabój specjalny śrutowy typu LOFTKA LFT 6,8.

Możliwość skutecznego rażenia człowieka, w tym rażenia śmiertelnego istnieje przy trafieniu loftką wystrzeloną z odległości < 50 m. Próg prędkości niebezpiecznej wynosi 46 m/s, co odpowiada odległości strzelania < 230 m.

Strzelając ze strzelby IMPERATOR do tarcz z 1-calowych desek, uzyskano wyniki:

- odległość 40 m, na 3 strzały uzyskano 19 przebić tarczy;
- odległość 45 m, na 3 strzały uzyskano 3 przebicia tarczy;
- odległość 50 m, na 3 strzały uzyskano 14 trafień, loftki utknęły w deskach na głębokości do 10 mm.

Jest to amunicja o dużej sile uderzeniowej, stanowi szczególnie efektywny środek do unieruchamiania pojazdów. Strzelanie z odległości 30 m umożliwia przebicie blachy karoseryjnej (1mm) lub szyby samochodowej.

Strzelanie z odległości 15 m do samochodu powoduje przebicie karoserii lub szyby, a około 25 % loftek ma energię wystarczającą do przebicia 1-calowej deski sosnowej.

Strzelanie do koła samochodowego z odległości 15-20 m z kierunku 30° od osi wzdłużnej pojazdu jest skuteczne. Loftki nie rykoszetują.

2.3. Naboje z pociskiem gumowym – niepenetracyjne.

Trafienie pociskiem typu BĄK z odległości 20 m od lufy jest bolesne, lecz nie powoduje ciężkich zranień lub kontuzji, może jednak powodować przecięcie skóry.

Prędkość niebezpieczna w odniesieniu do odkrytego ciała ludzkiego dla pocisku typu HRABĄSZCZ = 65 m/s. Oznacza to, że przy prędkości uderzenia większej od 65 m/s w 50 % przypadków można się spodziewać przecięć odkrytej skóry człowieka dorosłego.

Naboje typu BĄK i CHRABĄSZCZ cechują bardzo zbliżone parametry energetyczne. Do strzelań na odległościach >20 m, ze względów balistyki zewnętrznej, budowy naboju uzasadnione są preferencje dla naboju typu CHRABĄSZCZ.

2.4. Naboje proszkowe.

Pocisk naboju typu PR-PIK-94M po wystrzeleniu leci w całości do momentu spotkania

z przeszkodą, przebija ją i rozsypuje się.

Zdolność penetracji pocisku proszkowego jest bardzo duża i np. pocisk ten przebija:

- deskę sosnową o grubości 40 mm z odległości 10 m;
- deskę sosnową o grubości 80 mm z odległości 5 m;
- szybę okienną o grubości 4 mm z odległości 100 m;
- szybę samochodową z odległości 30 m;
- drzwi boczne samochodu z odległości 30 m.

Pocisk zachowuje zdolność penetracji przy uderzeniu pod kątem do 25°. Pociski mogą być stosowane do "odstrzeliwania" zamków w mieszkaniu, samochodzie itp.

Strefa niebezpiecznego rażenia, powyżej której wystrzelony pocisk naboju typu PR-PIK-94M nie spowoduje wniknięcia pocisku w ludzką skórę, wynosi 433 m.

W przypadku naboju typu PR-PIK-98 strefa niebezpiecznego rażenia, powyżej której wystrzelony pocisk naboju typu PR-PIK-98 nie spowoduje wniknięcia pocisku w ludzką skórę, wynosi 430 m.

Dla naboju typu PR-PIK-MAGNUM strefa niebezpiecznego rażenia, powyżej której wystrzelony pocisk naboju typu PR-PIK-MAGNUM nie spowoduje wniknięcia pocisku w ludzką skórę, wynosi 641 m.

Nabój typu CS-94M jest odmianą naboju typu PR-PIK-94M, a nabój typu CS-98 jest odmianą naboju typu PR-PIK-98.

Parametry balistyczne naboju typu CS niczym nie różnią się od analogicznych naboju typu PIK. Przez dodanie 80 mg środka łzawiącego CS uzyskano nabój gazowy o specyficznej konstrukcji i opóźnionym działaniu.

Środek CS zaczyna działać dopiero po zniszczeniu koszyczka, a więc po trafieniu w cel. Za pomocą naboju typu CS można wystrzelić gaz np. na wyższe kondygnacje budynku lub do samochodu i w ten sposób zmusić podejrzaną osobę do opuszczenia kryjówki.

2.5. Nabój ćwiczebny hukowo-błyskowy typu **ONS-2000**.

Jest to amunicja ślepa, której działanie polega wyłącznie na oddziaływaniu świetlno-akustycznym.

Zaelaborowana w łuskę mieszanina azotanu sodu i proszku magnezu ulega podczas strzału całkowitemu spalaniu w lufie broni i ma jedynie za zadanie spotęgować huk wystrzału oraz jego efekt świetlny. Z uwagi na wylatującą z lufy po strzale przybitkę strzelanie na odległości mniejsze niż 20 m może spowodować u osoby nią trafionej drobne otarcia lub zasinienia skóry.

3. Kompletacja i znakowanie amunicji.

Oznaczenie naboju polega na trwałym naniesieniu:

- na okuciu nazwy producenta oraz przyjętego „wagomiarowego” kalibru naboju;
- na tulejce łuski liczby określającej średnicę śrutu w mm lub charakterystyczną nazwę naboju;
- na tulejce łuski liczby oznaczającej długość rozwiniętej łuski - w milimetrach.

Dla ułatwienia rozróżniania poszczególnych rodzajów naboju łuski posiadają następujące kolory:

- czerwony, nabój z pociskiem typu „BRENEKA” W8MP, na łusce napis: „W8MP”;
- niebieski, nabój z pociskiem typu „LOFTKA” LFT 6,8, na łusce napis: „LFT- 6.8”;
- zielony, nabój proszkowy, na łusce napis: „PR-PIK-94 M”, „PR-PIK-98” lub „PR-PIK-MAGNUM”;
- żółty, nabój gazowy (proszkowo-obezwładniający), na łusce napis: „CS-94M”, „CS-98”;
- biały, na łusce napis: „BAK”;
- biały, na łusce napis: „CHRB 20”, „CHRB 30”, „CHRB 50”;
- biały, na łusce napis: „ONS-2000”.

Naboje fabrycznie pakowane są po 25 sztuk do pudełek kartonowych o kolorach odpowiadających kolorom łusek naboju. Opakowania jednostkowe (25 szt. naboju) pakowane są po 20 szt. do opakowań transportowych (zbiorczych), które począwszy od roku 2005 oznakowane są dwiema etykietami o formacie A5, zawierającymi nazwę producenta, rodzaj amunicji oraz adres odbiorcy. Kolor etykiet odpowiada kolorowi łusek amunicji, jaka znajduje się wewnątrz opakowania.

4. Zasady przechowywania i dokonywania przeglądów amunicji oraz zasady bezpieczeństwa podczas eksploatacji.

Amunicję należy przechowywać w pomieszczeniach o temperaturze +5 C° do +25 C° i wilgotności względnej powietrza 60 do 80%. Gwarancja producenta na amunicję wynosi nie mniej niż 24 miesiące, licząc od daty produkcji.

W czasie wykonywania zadań służbowych amunicję przechowywać w specjalnym pasie ładownicy/bezpośrednio przy strzelcu.

Naboje należy przeglądać codziennie: przed służbą, strzelaniem oraz na polecenie przełożonego.

Zabrania się stosowania do strzelania amunicji uszkodzonej, której oznakowanie jest nieznane lub nieczytelne, brudnej lub zapiaszczonej, zawilgoconej lub przegrzanej. Zabrania się naprawy pocisków we własnym zakresie. Zabrania się rozbijania naboju i ich rzucania. Naboje wolno przenosić i transportować tylko w typowych zasobnikach lub opakowaniach fabrycznych.

Podczas przeglądu należy sprawdzić:

- czy na okryciu łuski nie ma śnieży,
- czy łuski nie są pocięte i czy nie mają zadziórów utrudniających ładowanie naboju do magazynka lub komory nabojowej,
- czy spłonka nie wystaje ponad powierzchnię dna łuski, czy pocisk jest pewnie osadzony, czy zatyczki naboju śrutowych nie są uszkodzone oraz napisy określające typ pocisku lub jego rodzaj są czytelne,
- czy wśród naboju bojowych nie ma szkolnych.

Wszystkie uszkodzone naboje należy zdać do magazynu, a zanieczyszczenia wytrzeć suchą czystą szmatką. Ze względu na tendencję do spęczniania łusek naboju zaleca się ładować do magazynka strzelby o jeden nabój mniej niż wynosi pojemność magazynka.

4.1 Najczęstszymi przyczynami niewypałów z winy amunicji są:

a) spłonka:

- zbyt grube dno;
- brak lub uszkodzona masa zapłonowa;
- brak kowadełka;
- spłonka osadzona zbyt głęboko względem dna łuski lub wklęsnięta wraz z dnem i okuciem wskutek niefachowego wciskania;

b) łuska:

- zbyt cienka kryza;
- źle uformowane kowadełko do spłonki kulowej;
- brak otworów ogniowych między spłonką i ładunkiem prochowym;

W przypadku stwierdzenia, że oznakowanie na łusce naboju jest mało czytelne naboje takie należy zużyć w pierwszej kolejności w czasie treningów strzeleckich lub przekazać do naprawy w celu naniesienia nowego oznakowania.

c) ładunek prochowy:

- niewielka ilość prochu lub jego brak;
- zawilgocony ładunek prochowy;
- zmienione charakterystyki prochu na skutek przechowywania amunicji w podwyższonej temperaturze.

Ze względu na fakt, że „niewypał” jest zjawiskiem niebezpiecznym, lufę strzelby można otworzyć dopiero po czasie 3-5 sekund.

Załącznik nr 2

**WARUNKI TAKTYCZNO-TECHNICZNE, WARUNKI UŻYCIA
ORAZ WARUNKI BEZPIECZEŃSTWA
AMUNICJI KAL. 12 DO STRZELBY Z LUFAŁĄ GWINTOWANĄ****A M U N I C J A**
kal. 12 do strzelby z lufą gwintowaną**1. Rodzaj amunicji.**

- 1.1. Do strzelby kal. 12 z lufą gwintowaną stosuje się Specjalną Amunicją Kulową typu SAK – „Super Sabot”.
- 1.2. Prędkość pocisku otrzymana z lufy balistycznej gładkiej $V_{2,5} = 450$ m/s (+/- 15 m/s). Skupienie podczas strzelania z broni o lufie gwintowanej przy użyciu klasycznych przyrządów celowniczych – muszka ze szczerbinką – w promieniu 5 przestrzelin wynosi 60 mm, a w promieniu 10 przestrzelin – 100 mm.

2. Działanie amunicji.

Specjalna Amunicja Kulowa typu SAK – „Super Sabot” jest to amunicja przeznaczona do neutralizacji (unieszkodliwiania) urządzeń wybuchowych. Pod żadnym pozorem nie można używać amunicji Super Sabot w stosunku do osób lub zwierząt.

3. Kompletacja i znakowanie amunicji.

Oznaczenie naboju polega na trwałym naniesieniu:

- na okuciu nazwy producenta oraz przyjętego „wagomiarowego” kalibru naboju;
- na tulei łuski oznakowania w kolorze złotym określającego długość łuski po odwinieciu, wyrażoną w milimetrach, nazwę typu naboju SAK – „Super Sabot” oraz oznaczenia kraju pochodzenia producenta.

Dla ułatwienia rozróżniania łuski Specjalnej Amunicji Kulowej typu SAK – „Super Sabot” mają kolor czarny.

Naboje fabrycznie pakowane są po 25 sztuk do pudełek kartonowych o kolorze czarnym. Opakowania jednostkowe po 25 szt. naboju pakowane są po 20 szt. do opakowań transportowych (zbiorniczych), które oznakowane są dwiema etykietami o formacie A5, zawierającymi nazwę producenta, rodzaj amunicji oraz adres odbiorcy. Kolor etykiet czarny.

4. Zasady przechowywania i dokonywania przeglądów amunicji oraz zasady bezpieczeństwa podczas eksploatacji.

Amunicję należy przechowywać w pomieszczeniach o temperaturze $+5$ C° do $+25$ C° i wilgotności względnej powietrza 60 do 80%. Gwarancja producenta na amunicję wynosi nie mniej niż 24 miesiące licząc od daty produkcji.

W czasie wykonania zadań służbowych amunicję przechowywać w specjalnym pasie ładownicy/bezpośrednio przy strzelcu.

Naboje należy przeglądać codziennie: przed służbą, strzelaniem oraz na polecenie przełożonego.

Zabrania się stosowania do strzelania amunicji uszkodzonej, której oznakowanie jest nieznane lub

nieczytelne, brudnej lub zapiaszczonej, zawilgoconej lub przegrzanej. Zabrania się naprawy pocisków we własnym zakresie. Zabrania się rozbijania nabojów i ich rzucania. Naboje wolno przenosić i transportować tylko w typowych zasobnikach lub opakowaniach fabrycznych.

Podczas przeglądu należy sprawdzić:

- czy na okryciu łuski nie ma śnieży,
- czy łuski nie są pocięte i czy nie mają zadziorów utrudniających ładowanie nabojów do magazynka lub komory naboju,
- czy spłonka nie wystaje ponad powierzchnię dna łuski, czy pocisk jest pewnie osadzony, czy zatyczki naboju śrutowych nie są uszkodzone oraz napisy określające typ pocisku lub jego rodzaj są czytelne,
- czy wśród naboju bojowych nie ma szkolnych.

Wszystkie uszkodzone naboje należy zdać do magazynu, a zanieczyszczenia wytrzeć suchą czystą szmatką. Ze względu na tendencję do spęczniania łusek naboju zaleca się ładować do magazynka strzelby o jeden nabój mniej niż wynosi pojemność magazynka.

4.1. Najczęstszymi przyczynami niewypałów z winy amunicji są:

a) spłonka:

- zbyt grube dno;
- brak lub uszkodzona masa zapłonowa;
- brak kowadełka;
- spłonka osadzona zbyt głęboko względem dna łuski lub wklęsnięta wraz z dnem i okuciem wskutek niefachowego wciskania;

b) łuska:

- zbyt cienka kryza;
- źle uformowane kowadełko do spłonki kulowej;
- brak otworów ogniowych między spłonką i ładunkiem prochowym;

W przypadku stwierdzenia, że oznakowanie na łusce naboju jest mało czytelne, naboje takie należy zużyć w pierwszej kolejności w czasie treningów strzeleckich lub przekazać do naprawy w celu naniesienia nowego oznakowania.

c) ładunek prochowy:

- niewielka ilość prochu lub jego brak;
- zawilgocony ładunek prochowy;
- zmienione charakterystyki prochu na skutek przechowywania amunicji w podwyższonej temperaturze.

Ze względu na fakt, że „niewypał” jest zjawiskiem niebezpiecznym, lufę strzelby można otworzyć dopiero po czasie 3-5 sekund.